

KÜLGAZDASÁGI ÉS KÜLÜGYMINISZTERIUM
Parlamentari Államtitkár

Kövér László úr részére
az Országgyűlés elnöke

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: X/17714/1

Érkezett: 2017 OKT 24.

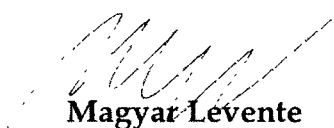
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

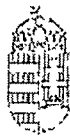
Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére hivatkozással megküldöm Szávay István országgyűlési képviselő „Miért szüntették meg a külképviseleteken történő házasságkötés lehetőségét?” című, K/17714. számú írásbeli kérdésére adott válaszomat.

Budapest, 2017. október „24.”

Tisztelettel:

Magyar Levente

KÜLGAZDASÁGI ÉS KÜLÜGYMINISZTERIUM
Parlamentari Államtítkári

Szávay István képviseelő úri részére

Magyar Országgyűlés
Budapest

Tisztelt Képviseelő Úri!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésében foglaltak alapján írásbeli választ igénylő „Miért szüntették meg a külképviseleteken történő házasságkötés lehetőségét?” című, K/17714. számú írásbeli kérdésére – Szijjártó Péter miniszter úri megbízásából – az alábbi tájékoztatást adom.

A külképviseleteken történő házasságkötésre már hosszú idő óta nincs lehetőség: az erre vonatkozó 1957. évi Kormányrendeletet és a végrehajtásáról szóló 1/1958. BM-KüM együttes rendeletet ugyan csak 2002-ben helyezték hatályon kívül, azonban megfelelő külügyminiszteri felhatalmazás hiányában már a rendszerváltás kezdete óta nem volt olyan külképviselet, ahol a házasságkötésre lehetőség lett volna.

Figyelembe véve a külképviseleti hatóság előtt köthető házasságokról szóló jogszabályok megszületésének politikai, társadalmi környezetének, s a jelenlegi társadalmi-politikai környezet eltéréseit világos, hogy a visszaélési lehetőségek, szándékok és tendenciák teljesen eltérőek most már. Ezzel együtt szeretném felhívni Képviseelő Úri figyelmét, hogy korántsem az volt csupán a követelmény, hogy az adott állomáshelyen anyakönyvvezetői jogkörrel rendelkező alkalmazott legyen. Figyelembe kellett venni, hogy a fogadó ország hogyan viszonyul a külképviseleten kötött házasságok elfogadhatóságához, milyen feltételekhez köti, s a viszonyosság megléte esetén hatalmazta fel a kormány vagy külügyminiszter az egyes külképviseleti hatóságot a házasságkötéseknél való közreműködésre. Azaz korántsem vonatkozott a külképviseleti házasságkötés lehetősége minden magyar külképviseletre.

Ezen túl ma már az is vizsgálendő körülmény – vélelmezve, hogy a külképviseleten házasságot kötni kívánó személyek a fogadó állam lakosai –, hogy a fogadó országban milyen szintű az okmánybiztonság, azaz okmányszakértői képzettség hiányában a külképviseleti hatóság vállalhat-e felelősséget a házasságkötéshez szükséges helyi

KÜLGAZDASÁGI ÉS KÜLÜGYMINISZTERIUM
Parlamenti Államtitkár

okiratok, dokumentumok hitelességéért, elfogadhatóságáért, az általa kiállított okirat felhasználásáért és felhasználhatóságáért.

Utolsó kérdése kapcsán jelzem, hogy a házasságkötési, anyakönyvi kérdések felügyelete a Miniszterelnökséghez tartozik. A közelmúltban módosította az Országgyűlés az anyakönyvi jogszabályokat, amely alapján a Kormány döntött arról, hogy 21 állomáshelyen a konzulok végeznek bizonyos anyakönyvi feladatokat. Ezen előkészítő munka keretében felmerült a házasságkötés kérdése is, azonban a szakmai egyeztetések során ezt a szaktárcák, illetve a Kormány nem támogatták, többek között azért, mert erre vonatkozó jelentős igény nem jelentkezett, ugyanakkor sok esetben a kétoldalú szerződések, illetve a fogadó ország gyakorlata miatt – így Romániában is – a külképviselet által biztosított szolgáltatás esetleg az abban résztvevőket nehezebb helyzet elé állítaná, mintha a fogadó ország szabályai szerint jártak volna el.

Budapest, 2017. október „24”

Tisztelettel:

Magyar Levente